# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
**№ 29276**

гр. София, 21.07.2026 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Трето отделение 44 състав,** в закрито заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Катя Аспарухова**

като разгледа дело номер **8891** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Л. И. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. Д., срещу ЗАПОВЕД №1492/09.07.2026г., издадена от Н. Б. Г. на длъжност младши автоконтрольор в 04 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е приложена ПАМ по чл.171, т.1, б.„з“, подб. „бб“ ЗДвП -"временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но з не повече от 3 месеца".

В жалбата са изложени твърдения, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Визира се, че посоченото в нея правно основание не позволява да се установи коя от хипотезите на чл.171, т.1, б.„з“, подб.„бб“ ЗДвП е приета за осъществена, като нарушението по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП не е сред тези, за които се налага процесната ПАМ. Сочи се, че липсва индивидуализация на конкретното поведение на водача и мотиви относно наличието на материално-правните предпоставки за прилагане на мярката. Оспорва се и фактическата установеност на ПТП, механизмът на настъпването му, причинените вреди и авторството на жалбоподателя. Твърди се, че не е установено същият да е знаел или обективно да е могъл да възприеме настъпването на ПТП. Иска се отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

В жалбата е направено и особено искане по чл.166, ал.2 и ал.4 АПК за спиране на предварителното изпълнение на заповедта. Визира се, че изпълнението й би причинило на жалбоподателя значителни и трудно поправими вреди, тъй като същият търси работа като професионален шофьор и многократно следва да посещава лекари във връзка с провеждано биологично лечение на „псориатичен артрит“ и за освидетелстване от ТЕЛК.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед е процесуално допустимо -предявено е в срок и от активно легитимирано лице като разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНО, поради следните съображения:

Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над този, защитен от ex lege постановеното предварително изпълнение. Индивидуалните административни актове, с които полицейските органи налагат принудителни административни мерки по ЗДвП подлежат на предварително изпълнение, което видно от чл.172, ал.6 ЗДвП, подадената жалба не спира. Това е изключение от общия принцип по АПК, че жалбата спира изпълнението на акта- чл.166, ал.1 от АПК и свързания със същата суспенсивен ефект.
В този случая доколкото в специалният ЗДвП не са регламентирани основанията, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, то приложими са общите такива по чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК. Съответно оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че предварителното изпълнение на заповедта за ПАМ би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.
Следва да се има предвид, че с оспорената заповед по отношение на Л. И. Д. е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б.„з“, подб.„бб“ ЗДвП, за това, че на 09.07.2026г. в [населено място], по [улица], пред бл.402 в[жк], управлявал е лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] и като негов водач не е контролирал непрекъснато управляваното МПС, реализирал е ПТП с паркиран лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] и не е изпълнил задълженията си като участник в ПТП.
В жалбата жалбоподателят се позовава, от една страна, на обстоятелството, че се намира на пазара на труда, като търси работа като професионален шофьор, а от друга страна -на необходимостта многократно да посещава лекари във връзка с провеждано биологично лечение на псориатичен артрит, както и във връзка с освидетелстване от ТЕЛК. За нито едно обаче от тези твърдения няма представени доказателства. Видно от оспорената заповед лицето ПАМ е наложена на лицето като водач на л.а..Ако твърди, че е професионален шофьор - молителят следва да представи доказателства или че има ангажименти във връзка със здравословното си състояние, които изискват именно ползването на л.а. и посочената мярка по отнемане на свидетелството за управление на МПС е несъразмерна.
За да се спре изпълнението на акта -трябва оспорващият да установи, че въздействието на същият в правната му сфера е основание за вреди. Доколкото не са представени доказателства, че е осуетена конкретна възможност жалбоподателят да започне работа или да потърси такава - направените доводи се приемат като защитна теза вкл. и липса на епикриза за твърдяното заболяване и провежданото във връзка със същото лечение или дата за явяване на ТЕЛК и необходимостта от конкретни изследвания. Следователно твърдението, че наложената ПАМ ще причини вреди на оспорващия противопоставими на интереса на държавата да допусне визираната ПАМ- е непротивопоставимо.
Следва да се има предвид, че спирането изпълнението на наложената ПАМ не се повлиява от мотиви за вероятна основателност на жалбата и изтъкнатите съображения в същата. Следователно на посочения етап искането е неоснователно и трябва да се отхвърли като такова. Изложеното не изключва възможността при ангажиране на съответните доказателства за евентуални вреди - искането да се предяви и разгледа отново, доколкото произнасянето на създава СПН.
Като заключение може да се направи извода, че мярката по чл.171, т.1, б.„з“, подб.„бб“ ЗДвП има превантивен, а не санкционен характер и е насочена към защита на живота и здравето на участниците в движението по пътищата. Съдът не дължи преценка дали този законодателен подход е прекомерен или не като цяло. За да се отхвърли въздействието му - молителят като адресат на мярката трябва да установи, че тази мярка ще му причини вреди. Подобна хипотеза не е налице.

Воден от горното Административен съд София-град и на основание чл.166, ал.4 вр. ал.2 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането по чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК на Л. И. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д., за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед №1492/09.07.2026г., издадена от Н. Б. Г. на длъжност младши автоконтрольор в 04 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б.„з“, подб. „бб“ ЗДвП -"временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца".

Определението подлежи на обжалване в седмодневен срок от съобщаването пред Върховния административен съд чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: